

Holigers Beliggenhed blev affpasset efter Forholdene, og man vilde da meget let se, at det kun var et meget indskrænket Antal Personer, hvorom der kunde være Tale. Naar der til saadanne Poster skulde normeres, som det fra anden Side har været foreslaaet, 600 Kr., vilde det vise sig, at det vilde være aldeles umuligt for et saa forvindende Beløb at faae virkelig dygtige og solide Folk til at paatage sig et saadant Arbejde. Vilde man vælge den Wei, at man stillede disse Poster til Licitation, antager jeg heller ikke, at Resultatet vilde blive bedre, om end Personerne saa formodentlig hurtig nok vilde findes. Jeg kan altsaa ikke gaa med til det Forslag, som foreligger, men jeg haaber, at den ærede Minister vil faae vedtaget et Forslag, hvorved Lovforslaget kan vende tilbage til den Skikkelse, hvori det oprindeligt er blevet forelagt af Regjeringen.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 35 Stemmer.

Udbringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Mandag Kl. 12.

Formanden: Dagsordenen er dermed udtømt.

Næste Møde vil blive afholdt paa Mandag Middag Kl. 1¹/₂, og Dagsordenen vil da være:

- 1) Første Behandling af:
Forslag til Lov om Invalideforsørgelse m. m.
- 2) Første Behandling af:
Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Eigestillede af Hæren og Søværnet m. m.

Mødet hævet Kl. 2, 25 Min.

Nittende Møde.

Mandag den 6te November Kl. 1¹/₂.

Protokollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er omvendt paa de Herreris Pladser Udbringsforslag til 3die Behandling af „Forslag til Lov om Hærens Ordning“.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Invalideforsørgelse m. m.
(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 15 ff.)

Magius: De to Lovforslag, som idag foreligger til Behandling her i Thinget, have jo tidligere været forelagte Rigsdagen, men de ere hidtil ikke komne saa vidt, at vi have faaet dem til Behandling her i Thinget. Der er den væsentlige Forskjel paa de nærværende Lovforslag og den tidligere Pensions- og Invalidelov, at de her ere blevne delte i to særskilte Love, medens de tidligere vare forenede under een og samme Lov. Jeg tror, at man maa billige den Anskuelse, som har gjort sig gjældende ved at sondre disse to Love ud fra hinanden, idet det jo kun er paa enkelte Punkter, at de komme i indre Berøring med hinanden, navnlig med Hensyn til Pensionerne; i alle andre Henseender tror jeg, man er bedre tjent med at holde hver Lov for sig. Jeg skal da først begynde med at udtale min Paastjænnelse og Tak, fordi disse Lovforslag ere komne saa vidt og komne ind til os i en saadan Skikkelse, at jeg tror, det er sandsynligt, som det vil være i høi Grad ønskeligt, at deres Behandling kan blive tilendebragt i denne Samling. De ville saavel for Invalidernes som for Underklassernes Bedkommende være en betydelig Forbedring i Forhold til, hvad der hidtil er tilstaaet disse. De enkelte Punkter, hvori der i det Mindste for mit Bedkommende kunde være nogen Uoverensstemmelse med Lovforslagene, saaledes som de foreligger, ere af saa ringe Betydning, at jeg ikke haaber, de skulde kunne give Anledning til, at Forslagene ikke skulde kunne komme igennem i denne Sæktion. Naar vi se paa det foreliggende Lovforslag om Invalideforsørgelse, saa ville vi først bemærke, at der deri er en væsentlig Fordel, idet nemlig Invaliderne nu have et ubetinget Krav paa Invalideforsørgelse, medens dette tidligere tildelels var afhængigt af, hvorvidt Bedkommende var trængende dertil; og en anden Fordel er den, at der slet ikke er gjort nogen Forskjel paa Krigs- og Fredsinvalider. Den Mangel er ligeledes rettet, som oftere har viist sig tidligere, nemlig at, naar ofte først efter flere Aars Forløb, vore Krigsinvaliders Invaliditet traadte frem, det da var meget vanskeligt at faae Afgang til Invalideunderstøttelse. Nu er, efter hvad der udtales i Lovens § 2, denne Ret Bedkommende forbeholdt, selv om Invaliditeten indtræder paa et senere Stadium. Med Hensyn til den egenlige Forsørgelse af Invaliderne er der jo en ikke saa ringe Fremgang, idet Invaliderne i denne Lov